

- בארבע למנוח בוקר עלתה מכונית משא שהובילה פועלים לרמון, בק"מ 56, 5 קל"מ משדה בוקר - על מוקט, 15 נוסעים נכצעו מהם 2 קשה.
- אח"צ הודיעו לי על התקפה שניה - בין באר מנוחה ובין עין יהב. נסעה מכונית עם נוסעים בערב בדרך לאילת. לוו אותם שני גיפים, בכל גיפ 3 חיילים, מפנים ומאחור. נחקפו ע"י 30 איש בערך ממערב. מיד נהרגו 3 החיילים בג'יפ הקדמי, נחרבה אשה במכונית וכמה נפצעו. כמו כן נפצע הנציג בג'יפ האחרון וחיל אחד נעדר.
- בא אצלי משה ונחיעצנו מה לעשות. משה התנגד לפעולה נגד אחת המסטרות לאורך הערבה, כי ברור שבימיט אלה יוגברו. ולכן הציע לפעול נגד בית המסטרת (כנין טגרס), בדהריה, בהר חברון. הסכמתי לדבר.
- 17.8.56, יום ו'
- הבוקר בא אצלי משה. הצנחנים מחנדים לפעולה נגד דהריה, כי אינם מכירים את השטח, והם דווקא מציעים פעולה נגד המסטרות בערבה. שאלתי מה קרה הלילה. אמר לי שמעלו שלוש חוליות ונהרגו 10-8 חיילים, בתוכם 5 עצינים. אמרתי לו - אם ככה אין לעשות פעולה נוספת מטפיקה לנו חזית אחת. משה עמד לגסוע לבאר-שבע לברר המרסיט, אבל במקום זה נתן הוראה לתמסיק כל פעולה.
- קראתי לשאול ומיכרתי לו על השיחה הארוכה שהייתה לי אמש עם עדה על בית אליהו - שכוונתה לאלמוטיאון או לארכיון אלא להשארת הבית כמו שהוא,

שבו נחרקו כל מפעלי ההגנה במשך עשרות שנים. ואם כי, כפי שאמרה לעדה, בשבילי זה היה בית השרתוקים, וביחוד היום, ואליהו קסור בזכרונני עמסבות אחרות, הרי אני מבין לרוחה. גם עזה חסכימה שיש להקים במקום מתאים מוסיאון וארכיון של הגנה וצה"ל, אבל לחשאייר הבית על רהוטו לזכרון.

- בעיד ישיבת המטה בהשתתפות גולדה ותקוע. ברנס דורש תצפית בצמון כנרה, כירור בעניין הביצורים באזור המסודר בצמון, תנועת המשקיפים בניצנה, סימון גבול עזה. החלטנו להחנוד לתצפית בצמון כנרה, כי אין בה צורך, סימון גבול עזה בדרום נעשה בעצמנו ונודע על כך לאו"ם, למען יודיע למצרים את ברנס ירצה. תקוע מציע לדרוש חשוכה על האניה מנזיה, על סעיף 8 בחסכם ירדן ועל ארגון פידאיון.

- השתתפו במצעד בקהירו סנקים: ססלין - 37, צנטוריונים 14, 34- $\bar{1}, 72, AM \chi, 44$, ס"ה 167 סנקים. תותחים 155 מ"מ - 16, 122 מ"מ - 16, $SV - 100$; 25 ליטרא 24, 37 מ"מ ג.מ. 54, 57 מ"מ ג.מ. 28 - 164 תותחים.

- אחמול הביא לי אלטרמן "סור שבועי" שכתב בעקבות נוכחותו בבוא אניה הנשק הרביעית. סור נחרר, מהטובים ביותר של אלטרמן, אבל אמרתי לו שעליו לבנוז אותו עד עת מצאו.